

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XVII.

Vydaná dne 27. prosince 1918.

Čís. 89.

Zákon ze dne 19. prosince 1918, jímž se prozatímně mění některá ustanovení vojenského trestního řádu.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Článek I.

K § 6.

Rozsudky se vynášejí jménem republiky.

Článek II.

K § 20.

Důstojníci a osoby jim na roveň postavené, podléhají pro trestné činy v § 20: 1 vyčtené soudům brigádním.

Článek III.

§ 23 zní:

Příslušnost jednotlivých soudů brigádních a divisních vztahuje se na všechny osoby podrobené vojenské trestní pravomoci, které dopadeny budou v jejich obvodech.

Pozdější změny v pobytu obviněného nemají vlivu na příslušnost. Nenastalo-li dopadení, řídí se příslušnost dle místa činu. Aby usnadněno bylo řízení, nebo z jiných závažných důvodů může soud (vojenský zástupce, funkcionář) místa dopadení postoupiti věc trestní soudu (voj. zástupci, funkcionáři) místa spáchaného činu.

Soudu (voj. zástupci, funkcionáři), který nejprve zvěděl o nějakém činu trestném, přísluší v příčině jeho řídití potud, pokud se nevyhledává okolnost nějaká, na níž dle předcházejících ustanovení příslušnost jiného soudu (voj. zástupce, funkcionáře) se zakládá.

Článek IV.

§ 26 doplňuje se tímto odstavcem:

Pokud jde o sesazení s úřadu, prozatímního zproštění služby a dání na odpočinek, platí pro důstojníky justiční jako soudce též ustanovení jako pro soudce civilní.

Článek V.

K § 27 a násled.

Instituce příslušného velitele se zrušuje; jeho práva přecházejí na vojenského zástupce (funkcionáře vojenského zastupitelství), pokud tento zákon nestanoví odchylek.

Příslušnost vojenského zástupce (funkcionáře) řídí se podle příslušnosti soudu, u kterého jest činný.

Článek VI.

K § 36.

Jako druhý odstavec vsunuje se:

K tomuto řízení jest ten z několika soudů (voj. zástupců, funkcionářů), o které jde, příslušný, který ostatní předstihl.

Článek VII.

§ 38 se zrušuje.

Článek VIII.

K § 39.

Spor o příslušnost mezi vojenskými soudy (voj. zástupci, funkcionáři) rozhoduje nejvyšší vojenský soud; jde-li o spor s obecnými trestními soudy, dohodne se s nejvyšším soudem.

Vznikne-li spor o příslušnost mezi dvěma brigádními soudy podřízenými témuž soudu divisnímu (dvěma funkcionáři u takových soudů brigádních) rozhoduje tento soud.

Článek IX.

§ 40 se zrušuje.

Článek X.

K § 44.

Žalobci u brigádních soudů jsou důstojníci justiční, ustanovení za funkcionáře vojenského zastupitelství.

Článek XI.

K § 53.

U brigádního soudu rozhoduje důstojník justiční jako samosoudce.

Článek XII.

Na místě §§ 55—57 platí toto ustanovení:

Nalézací soud při soudech divisních skládá se ze dvou důstojníků justičních, z nichž vyšší (starší) předsedá, dále ze dvou přísedících gážistů.

Přísedící gážisté jsou zásadně důstojníci stavu vojenského. Nenáleží-li obžalovaný gážista této skupině, buďtež přísedící povoláni pokud možno z jeho skupiny stavovské.

Náleží-li obžalovaný stavu mužstva, nastupují místo dvou přísedících gážistů dva přísedící ze stavu mužstva.

Článek XIII.

§ 58, odstavec 2. se zrušuje.

Článek XIV.

Ku § 59.

Odvolací soud při soudech divisních skládá se ze dvou důstojníků justičních, z nichž vyšší (starší) předsedá, a ze dvou důstojníků stavu vojenského.

Článek XV.

K § 62.

President a místopresident nejvyššího vojenského soudu náleží stavu důstojníků justičních.

Článek XVI.

K § 64.

Na místě odstavců 3—5 platí toto ustanovení:

Senáty skládají se z presidenta nebo jeho náměstka jako předsedy a 4 radů nejvyššího vojenského soudu.

Článek XVII.

K §§ 65 a násled.

Ustanovení o vedoucím senátním předsedovi se zrušují; jeho funkce přechází na presidenta (místopresidenta).

Článek XVIII.

Ustanovení § 67 se zrušují.

Článek XIX.

K § 68.

Plenum nejvyššího vojenského soudu skládá se z presidenta a z radů. Místopresident může se s účastní i v tom případě, když nezastupuje presidenta.

Článek XX.

§ 71 se zrušuje.

Článek XXI.

K § 75.

Ustanovení druhé věty druhého odstavce se zrušuje.

Článek XXII.

§ 80 zní:

Pokud jde o otázku jazykovou, platí ustanovení daná pro obecné soudy trestní.

Článek XXIII.

Na místě §§ 91—93 platí:

Obhájci mohou být mimo aktivní a neaktivní důstojníky justiční jen osoby zapsané do seznamu obhájců (§ 39 obecného trestního řádu).

Článek XXIV.

K § 106.

O stížnosti do odeprného trestního stíhání rozhoduje nejvyšší voj. soud, jde-li o věc příkazanou soudu brigádnímu, soud divisní.

Článek XXV.

§ 114, odstavec 3. zní:

O stížnosti do zakročení vojenského zástupce (funkcionáře) rozhoduje generální vojenský zástupce, o stížnosti do jeho zakročení ministerstvo Národní obrany.

Článek XXVI.

K § 138.

Shledá-li vojenský zástupce (funkcionář), že trestní věc může se vyřídit cestou disciplinární (§ 2), nebo že oznámený jemu čin tvoří pouhý přestupek disciplinární, odstoupí trestní oznámení představenému veliteli toho, na něhož oznámení bylo učiněno, aby vyměřil trest.

Do tohoto rozhodnutí vojenského zástupce (funkcionáře) přísluší poškozenému sorkromému žalobci i představenému veliteli stížnost k nejvyššímu vojenskému soudu (§ 106).

Článek XXVII.

K § 150.

Soudním svědkem může být každá věrohodná svépřávná osoba.

Článek XXVIII.

§ 169 zní:

Rozhodnutí o tom, má-li obviněný pro zavedené trestní řízení být sprostěn služby, přísluší představenému veliteli.

Článek XXIX.

§ 170 zní:

Představený velitel může k návrhu vojenského zástupce (funkcionáře) nebo soudu naříditi,

že obviněný, který je v činné službě vojenské, má se zdržovati až do skončeního trestního řízení v sídle soudu.

Článek XXX.

§ 171, odstavec 1., číslo 5 se zrušuje.

Článek XXXI.

§ 173, odstavec 2. se zrušuje.

Článek XXXII.

K § 177.

Na místě ustanovení druhé věty druhého odstavce platí:

O stížnosti rozhoduje soud divisní v neveřejném sezení ve shromáždění tří důstojníků justičních, z nichž nejvyšší (nejstarší) předsedá. Rozhodnutí stane se usnesením po vyslechnutí obviněného, je-li v místě, jeho obhájce a vojenského zástupce (funkcionáře). Nemá-li obviněný obhájce, budiž mu z úřední povinnosti zřízen.

Článek XXXIII.

§ 198, odstavec 2. se zrušuje.

Článek XXXIV.

§ 248, odstavec 2., věta 2. se zrušuje.

Článek XXXV.

§ 257, odstavec 2. se zrušuje.

Článek XXXVI.

§ 266, odstavec 2. zní:

Posluchače, kteří jsou podrobeni vojenské disciplinární trestní pravomoci, nechť předseda oznámí jejich představenému veliteli, aby byli potrestáni; podle okolností může osoby tyto dáti též zatknouti.

Článek XXXVII.

§ 267, odstavec 2. a 3. zní:

Osoby vojenské, disciplinární trestní pravomoci podrobené, nechť předseda oznámí jejich představenému veliteli, aby byly potrestány; podle okolností může osoby tyto dáti též zatknouti. Je-li obžalovaný civilní osoba, uloží mu předseda některý z trestů nebo zostření v § 149, odstavec 3. uvedených.

Článek XXXVIII.

§ 268, odstavec 1., věta první zní:

Dopustí-li se takové nepřístojnosti obhájce, může býti předsedou pokárán; je-li podroben vojenské disciplinární trestní pravomoci, může býti podle okolností oznámen dotčenému představenému, aby byl potrestán.

Článek XXXIX.

§ 268, odstavec 3. zní:

Každé potrestání obhájce, který není vojákem z povolání, budiž oznámeno jeho příslušnému úřadu disciplinárnímu.

Článek XL.

§ 271 zní:

Vojenský zástupce (funkcionář) může býti předsedou pro nepřístojnosti pokárán. Podle okolností předseda oznámí vojenského zástupce generálnímu vojenskému zástupci, funkcionáře představenému vojenskému zástupci, aby byl potrestán.

Článek XLI.

§ 273, odstavec 1. zní:

Přeličení řídí předseda.

Článek XLII.

§ 273, odstavec 3. se doplňuje takto:

Provádění jednotlivých důkazů může přenést na přísedícího ze stavu důstojníků justičních.

Článek XLIII.

§ 285, odstavec 2. zní:

Postavení tváří v tvář (§§ 167 a 198) nařizuje předseda.

Článek XLIV.

§ 301, věta 1. zní:

Válečný soud nemůže se prohlásiti nepřislušným z té příčiny, že věc podle § 2 byla by mohla býti vyřízena způsobem disciplinárním.

Článek XLV.

§ 335, odst. 4. se zrušuje.

Článek XLVI.

První odstavec § 337 zní:

Tomu, kdo odvolání ohlásil, dodati jest co nejdřív ověřený opis naříkaného rozsudku s důvody; odvolatel může provést odvolání do pěti dnů po tom, co mu byl tento opis doručen, a to, buď podáním do spisů, nebo do protokolu (§ 324).

Článek XLVII.

První dva odstavce § 338 znějí:

Odpůrce odvolatelova jest zpravití o tom, že bylo odvolání ohlášeno.

Podání, kterým se odvolání provádí, jest učiniti ve dvojím vyhotovení; jedno z nich budiž dodáno odpůrci odvolatelovu. Bylo-li odvolání provedeno protokolem, dodá se mu opis protokolu.

Odpůrce odvolatelův může do řízení po tom, co mu bylo provedení odvolání doručeno, odpověděti na ně buď podáním do spisů, nebo do protokolu (§ 324).

Článek XLVIII.

K §§ 356, odstavec 3. a 375, odstavec 3.

Zní-li rozudek na trest smrti, odešle nejvyšší vojenský soud spisy ministerstvu Národní obrany k dalšímu opatření.

Článek XLIX.

§ 376.

Generální vojenský zástupce může zmateční stížnost pro zachování zákona podati též z moci úřední.

Vojenští zástupci (funkcionáři) nechť oznámí případy pro takovou zmateční stížnost se hodící generálnímu vojenskému zástupci.

Článek L.

K § 382 a násled.:

Ustanovení týkající se vykonávací doložky se zrušují.

Článek LI.

§ 421, zní:

Rozsudky na ztrátu šarže vykonávají se, jakmile nabyly moci práva.

Článek LII.

Ku hlavě XXVI.:

Vyhlášení stanného práva náleží v případech naznačených v §§ 433, 434 a 435 výhradně do pravomoci ministra Národní obrany.

Nariadení stanného práva bez předchozího vyhlášení jest nepřipustno.

Ministr Národní obrany jest zmocněn, právo k vyhlášení stanného práva, pokud jemu samému přísluší, pro obvod armády v poli přenést na nejvyššího velitele.

Článek LIII.

§ 436 zní:

Při vyhlášení stanného práva zůstanou ustanovení tohoto zákona o příslušnosti netknuty.

Článek LIV.

K §§ 438 a 440:

Na místě rozkazu v §§ 438 a 440 uvedeného podá vojenský zástupce návrh, aby bylo zahájeno řízení dle stanného práva.

Článek LV.

§ 439, odstavec 2, věta 1. zní:

Stanný soud skládá se z týchž osob, jako válečný soud u soudu divisiního.

Článek LVI.

§ 445, odstavec 2. až 4. se zrušují.

Článek LVII.

§ 446, odstavec 1. zní:

Rozsudek stanného soudu buď ihned veřejně prohlášen.

Článek LVIII.

K § 449:

Zrušiti prohlášené stanné právo přísluší ministru Národní obrany nebo nejvyššímu veliteli

armády v poli, pokud byl ku prohlášení stanného práva zmocněn.

Článek LIX.

K § 450:

Spisy buďtež předloženy generálnímu vojenskému zástupci.

Článek LX.

Ku hlavě XXVII:

Ustanovení této hlavy se zrušují.

Pro trestní řízení u armády v poli platí všeobecné ustanovení vojenského trestního řádu s tou odchylkou, že vojenští zástupci (funkcionáři) se zmocňují, aby odložili v případech méně naléhavých konání hlavního přelíčení.

Článek LXI.

K § 494:

Změna ustanovení v § 494 naznačených náleží do působnosti vlády.

Článek LXII.

Všechna ustanovení vojenského řádu trestního, která se nesrovnávají s předchozími články I. až LVII. nebo se zákony státu československého pozbývají platnosti.

Článek LXIII.

Přechodní nařízení k § 16 voj. tr. ř.

Všechny dosud právoplatně neskončené trestní věci proti horníkům a dělníkům, zařazeným v domobranecké pracovní setniny neb zaměstnaným v záodech pod vojenským dozorem, buďtež vojenskými zastupitelstvími a soudy odstoupeny oněm civilním úřadům, před které náležejí dle obecného trestního řádu, pokud nebylo nebude řízení na základě nařízení Národního výboru ze dne 5. listopadu 1918, č. 28 sb. zák. a nař., vojenskými úřady zastaveno.

Úřady civilní zkoumejtež, zda nejsou dány podmínky abolicie v cit. nařízení uvedené; v případě kladném postupujte dle onoho nařízení, v případě záporném zařídte další postup dle obecného trestního soudního řádu.

Článek LXIV.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Článek LXV.

Provedením zákona pověřuje se člen vlády pro správu Národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. K. Kramář v. r.

V. Klobuč v. r.